

разпространява книги и съвети за начините на приложението му. Тъй като авторитетът на пастора и жена му е изключително голям, тези практики масово навлизат в махалата и се модифицират в резултат от творчеството и автосугестивността на хората, които ги прилагат. По време на фокус групите много жени се опитваха да ме убедят в изключителната ефективност на тези лечебни методи:

Д. Д.: „Когато дете ти вдигне температура, трябва да я смъкнеш. Можеш много неща да правиш – да го мажеш с оцет и вода или с млеко и сода. Едно време ползвахме и компреси от кисели ябълки или суров картоф... Но най-добре е с пикня. Детето го караш да пишка и го мажеш, и много бърже минава...“

Л. Ж.: „Урината много помага. Моите кога вдигнат много температура, им давам урина да пият и им минава... Не, не я преварявам, така, както си я изпика, неговата собствена... Бе не им е убаво, плачат, повръщат, ма като е за добро... Много помага!“

Г. Б.: „Една рускиня в църквата ни научи и много ползваме урината. Тук една жена си излекува миомата с нея. Това е описано в книга – преварява урината и си прави промивки и миомата наистина се свива.“

А. И.: „Урината действа много. Ако дете ти го болят ушите, му капваш няколко капки и то минава. Некои капят кърма в ушите на бебето, когато го боли, но урината повече помага.“

А. А.: „Урината помага при хепатит. Пие се и помага!... Можеш да я ползваш и при нощно напикаване. Преди повече ползвахме компреси с хляб на кръста – хлябът се поръсваше с оцет и се връзваше. Сега го правим пак с хляб, ама го мокрим с урина.“

Признаваме, че за първи път в практиката си срещаме масово използване на урина за лечение на най-различни болести или болестни симптоми. Изненадата ни бе засилена от факта, че като всяка традиционна общност ромите по принцип гледат на урината като на нещо много мръсно. Значителна част от циганолозите в Западна Европа и Съединените щати, изследвали роми главно от групата на калдарашите и ловарите, твърдят, че тя е част от нещата, които се възприемат от ромите като „махриме“, като своеобразно табу. Тази теория навлезе чрез българските циганолози Е. Марушиякова и В.